

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XXI. Hieronymus & Rufinus scriptis mutuo se laccessunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A *pamius. Ipse denique viderit, ubi posuit absolvi. Quocirca Rufinum ita alloquitur Hieronymus Apolog. libr. 3. cap. 6. Vade potius Romam, & presens apud eum (Romanum Episcopum) expostula, cur tibi & absenti, & innocenti fecerit contumeliam; primum ut non reciperet expositionem fidei tuae, quam omnis, ut scribis, Italia comprobavit, & baculo tuarum ut noluerit literarum contra canes tuos: deinde ut Epistolas contra te ad Orientem mitteret, & cauterium tibi harescos dum nescis inureret, diceretque libros Origenis ad te esse translato, & simplici Romanae Ecclesiae plebi traditos, ut fidei veritatem, quam ab Apostolo didicerant, per te perderent; & quo tibi maiorem faceret invidiam, aut si criminari hos ipsos. Praefationis tuae testimonio roboratos. Quinetiam in Epistola 82. ad Marcellinum & Anapsychiam, sese ait subdolum libellum à Rufino oblatum Anastasio Papae, aliasque ipsius scriptiones opusculis quibusdam explosisse, quas non aliud esse con-*
 B *cecit quispiam, quam Apologias ipsas, de quibus proxime commemorabimus.*

XXI. Hoc ipso anno geminam Rufini adversum se Apologiam gemina itidem adversum Rufinum Apologia Hieronymus excepit: nam cum ex Occidente Hierosolymam remeasset ipse frater Paulinianus, libros illos adversus eum elaboratos, nondum quidem ab Auctore, quem merus scilicet & pudor inhibebant, in lucem esse editos, sed inter Rufini tamen familiares circumferri significavit; è quibus cum in vulgus exiissent nonnulla, collecta ea ad fratrem pertulit: quod ipsum praestiterunt per literas Pammachius & Marcellinus. Non ad has ipsas itaque Rufini scriptiones, sed ad relatas à Pammachio, Marcel-
 C *lino, & Pauliniano criminaciones priorem quam habemus Apologiam Hieronymus adornavit. Duobus ea continetur libris, & Pammachij ac Marcellini nomine inscripta est, quorum monitu fuerat elucubrata; ad eos vero transmissa, quos scriptis suis Rufinus afflaverat: in eaque declarat Hieronymus constitutum esse sibi peculiari opere Pamphili & Eusebij Apologiam refellere. Haec simul atque ad Rufinum perlata est, ira incitatus, respon-*
 D *sium una cum Apologiis misit ad Hieronymum, quo hastatis eum apicibus terribat, mortei minitans, & ad tribunalia sese provocaturum, nisi maledictis abstineret. Verum futiles minas parvipendens Hieronymus, posteriorem Apologiam continuo rescripsit.*

XXII. Post septem annos quam haec acta sunt, diem clausit extremum Melania senior, vix à quadraginta diebus Hierosolymam reversa. Rufinum quoque sequente anno, qui fuit à Christo nato 410, Aquileia ab Alarico vastata in Sicilia profugum periisse tradit Baro-
 D *num. At in Epistola ad Vrsacium, quam interpretationi Commentariorum Origenis in li-*
 E *brum Numerorum praefixit Rufinus, quamque cum nondum edita esset, mecum olim benigne communicarunt clarissimi fratres Bigotij, ita scribit: sed reddenda pollicitationi non tempestrum, ut ille ait, sed tempestuosam nobis tempus ac turbidam fuit. Quis enim ibi stilo locus est, ubi hostilia tela metuuntur? ubi in oculis est urbium agrorumque vastatio? ubi fugitur per marina discrimina, & ne ipsa quidem absque metu habentur exilia? In conspectu etenim, ut videbas etiam ipse, nostro Barbarus, qui Rhegino oppido miscet incendia, angustissimo à nobis freto, ubi Italia solum Sicula dirimitur, arcebat. Agebat ergo tum in Sicilia. Ait deinde: Tam enim ex omnibus quae in Lege scripta reperi, sola ut puto in Deuteronomio desunt orationcula, quae si Dominus inveni, & sanitatem dederit oculis, cupimus reliquo corpore sociare: quamvis amantissimus filius noster Pinianus, cuius reli-*
 F *giosum carum pro amore pudicitiae profugum comitatur, injungat & alia. Pinianus ille, cuius in comitatu se tum fuisse ait Rufinus, is erat Melaniae junioris maritus. Hunc Roma discessisse anno 408, & Carthaginem appulisse anno 409, ipse agnoscit Baronius. Igitur vel Rufinum in Sicilia à Piniano & utraque Melania relictum mors anno sequenti oppresserit; vel certe tempus à Baronio assignatum uno saltem anno Rufini obitus anteverterit, vixi Ori-*
 G *geniana doctrina ita studiosi, ut infinitas sibi turbas, convicia, infamiam, & damnationem denique eius causa pepererit: qui si animo suo fuisset moderatus, & à librorum ad-*
 H *ipzæ interpretatione abstinuisset manum, suum sibi Origenes decus, gloriamque in Occidente servasset; verum dum tradidit illum Latinis legendum, ex omnium manibus excussit: Totus enim orbis, inquit Hieronymus, post translationem Rufini in Origenis odium exarsit, quem*
 I *antea simpliciter lectitabat. Nihilominus ab Anastasio licet damnatus fuerit Rufinus, eius ta-*
 J *men consuetudine usum fuisse Chromatium Aquileiensem Episcopum persuadet ipsius Praefatio Eusebiana historiae à se conversa praemissa, qua rogatu Chromatij, animo ex pat-*
 K *riae clade afflictio solamen adhibere volentis, susceptam illam à se ostendit. Melaniam quoque diu post insictam Rufino censuram certatim laudibus extulerunt Augustinus & Paulinus: & post mortem demum in Graecorum Martyrologiis inter sanctos adscripta est.*

XXIII. At non Rufini obitu sata ab ipso Origenismi semina extincta sunt. Pelagius Monachus natione Britannus, arrepta quadam Origenis dogmata à Rufino exculta & propa-
 L *pagata renovavit. Quocirca Hieronymus in Proëmio ad libr. 1. Comment. in Ierem. Grunnium, hoc est Rufinum, Pelagij praecursorem & magistrum appellat. Dogma quoque*
 M *ambrasiae & ambrosiae, quod supra tractavimus, ab Origenistis accepisse Pelagianos pro-*
 N *dit in Proëm. Dialog. adv. Pelag. & in Proëm. libr. 4. Comment. in Ierem. & in Epist.*

Hier. Apol.
1. cap. 3.